

ΕΤΟΣ 72ον

9 Ιουνίου 2024

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 23 (3706)

Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΤΗΣ ΤΑΠΕΙΝΩΣΗΣ

Στήν εὐαγγελική περικοπή τῆς Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ παρουσιάζεται ἕνα θαυμαστό γεγονός. Ἕνας ἐκ γενετῆς τυφλός ἀποκτᾷ μέ τήν θαυματουργική ἐπέμβαση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τήν ὄρασή του. Καί τό γεγονός τῆς θεραπείας του γίνεται ἀφετηρία σωτηρίας, ἡ ὁποία στό τέλος τοῦ εὐαγγελικοῦ ἀναγνώσματος ἐκφράζεται διά τῆς ὁμολογίας τῆς πίστεώς του. Ὁ Χριστός τόν ρωτᾷ: «Σύ πιστεύεις εἰς τόν Υἱόν τοῦ Θεοῦ;». Καί ὁ τυφλός τότε κατορθώνει νά δεῖ ὄχι μόνο τό ἐπίγειο, ἀλλά καί τό φῶς τῆς Θεότητος: «Πιστεύω Κύριε· καί προσεκύνησεν αὐτῷ».

Τό γεγονός αὐτό ἀποτελεῖ μιά εὐλογημένη εὐκαιρία, ἔτσι ὥστε καί ἐμεῖς, ὡς ὀρθόδοξοι ἄνθρωποι, νά προβληματιστοῦμε γιά τήν πίστη μας καί νά ἀνανεώσουμε τήν ὑπόσχεση πού δώσαμε κατά τήν ἡμέρα τῆς βαπτίσεώς μας.

Πολλές φορές, ἀπογοητευμένοι ἀπό τά ἀνθρώπινα καί τά καθημερινά, προβληματιζόμαστε γιά τήν παρουσία τοῦ Θεοῦ στήν ζωή μας. Ζητᾷμε σημεῖα, γιά νά πιστέψουμε. Ἀκόμη κι ὅταν ὁ Κύριος βρισκόταν ἐπάνω στόν Σταυρό, οἱ ἄνθρωποι τόν πείραζαν καί τόν βλασφημοῦσαν λέγοντας: «Ἐάν εἶσαι υἱός τοῦ Θεοῦ, κατέβα ἀπό τόν Σταυρό καί θά πιστέψουμε σέ Σένα». Ὅμως ὁ Κύριος δέν ἀπάντησε. Παρέμεινε, «ἐν σιωπῇ», στόν Σταυρό καί πέθανε, γιά νά ζήσει ὁ ἄνθρωπος, καί ἀναστήθηκε, γιά νά ἀνοίξει τήν θύρα τοῦ Παραδείσου καί νά ὀδηγήσει τόν ἄνθρωπο στήν ζωή τοῦ Θεοῦ.

Ἡ σιωπή τοῦ Θεοῦ

Οἱ ἀποδείξεις πού ζητᾷμε πολλές φορές, γιά νά πιστέψουμε στόν Θεό, τραυματίζουν τήν ἀλήθεια, τήν ἀγαπητική σχέση μέ τόν Θεό, καί γι' αὐτό ἡ ἄρνηση τοῦ Κυρίου εἶναι ἄμεση καί κατηγορηματική (Μάρκ. 8,12).

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ιωάν. θ' 1-38)

Τό φῶς τοῦ κόσμου

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγων ὁ Ἰησοῦς, εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς. Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Ῥαββί, τίς ἡμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῆ; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Οὔτε οὗτος ἡμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα φανερωθῆ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ. Ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με, ἕως ἡμέρα ἐστίν· ἔρχεται νῦν ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι. Ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ᾤ, φῶς εἰμι τοῦ κόσμου. Ταῦτα εἰπὼν, ἔπτυσε χαμαὶ καὶ ἐποίησε πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος, καὶ ἐπέχρισε τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὑπαγε, νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, ὃ ἐρμηνεύεται, ἀπεσταλμένος. Ἀπῆλθεν οὖν καὶ ἐνίψατο, καὶ ἤλθε βλέπων. Οἱ οὖν γείτονες καὶ οἱ θεωροῦντες αὐτὸν τὸ πρότερον, ὅτι τυφλὸς ἦν, ἔλεγον· Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ καθημένος καὶ προσαιτῶν; Ἄλλοι ἔλεγον· ὅτι οὗτός ἐστιν. Ἄλλοι δὲ ὅτι ὁμοίος αὐτῷ ἐστίν. Ἐκεῖνος ἔλεγεν· Ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἔλεγον οὖν αὐτῷ· Πῶς ἀνεώχθησάν σου οἱ ὀφθαλμοί; Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν· Ἄνθρωπος, λεγόμενος Ἰησοῦς, πηλὸν ἐποίησε καὶ ἐπέχρισέ μου τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ εἶπέ μοι· Ὑπαγε εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, καὶ νίψαι. Ἀπελθὼν δὲ καὶ νιψάμενος, ἀνέβλεψα. Εἶπον οὖν αὐτῷ· Ποῦ ἐστὶν ἐκεῖνος; Λέγει· Οὐκ οἶδα. Ἄγουσιν αὐτὸν πρὸς τοὺς Φαρισαίους, τὸν ποτε τυφλόν. Ἦν δὲ Σάββατον, ὅτε τὸν πηλὸν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἀνέωξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς. Πάλιν οὖν ἠρώτων αὐτὸν καὶ οἱ Φαρισαῖοι, πῶς ἀνέβλεψεν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Πηλὸν ἐπέθηκέ μου ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἐνίψαμην, καὶ βλέπω. Ἔλεγον οὖν ἐκ τῶν Φαρισαίων τινές· Οὗτος ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἔστι παρὰ τοῦ Θεοῦ, ὅτι τὸ Σάββατον οὐ τηρεῖ. Ἄλλοι ἔλεγον· Πῶς δύναται ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν; Καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς. Λέγουσι τῷ τυφλῷ πάλιν· Σὺ τί λέγεις περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἠνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς; Ὁ δὲ εἶπεν· ὅτι προφήτης ἐστίν. Οὐκ ἐπίστευσαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ, ὅτι τυφλὸς ἦν καὶ ἀνέβλεψεν, ἕως ὅτου ἐφώνησαν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ τοῦ ἀναβλέψαντος καὶ ἠρώτησαν αὐτούς, λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη; πῶς οὖν ἄρτι βλέπει; Ἀπεκρίθησαν δὲ αὐτοῖς οἱ γονεῖς αὐτοῦ καὶ εἶπον· Οἶδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν, καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη· πῶς δὲ νῦν βλέπει οὐκ οἶδαμεν· ἢ τίς ἠνοιξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμεῖς οὐκ οἶδαμεν· αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε· αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ λαλήσει. Ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰουδαίους· ἤδη γὰρ συνετέθειντο οἱ Ἰουδαῖοι, ἵνα, ἐάν τις αὐτὸν ὁμολογήσῃ Χριστόν, ἀποσυνάγωγος γένηται. Διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπον· Ὅτι ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε. Ἐφώνησαν οὖν ἐκ δευτέρου τὸν ἄνθρωπον, ὃς ἦν τυφλός, καὶ εἶπον αὐτῷ· Δὸς δόξαν τῷ Θεῷ· ἡμεῖς

οἶδαμεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἁμαρτωλός ἐστιν. Ἀπεκρίθη οὖν ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν· Εἰ ἁμαρτωλός ἐστιν, οὐκ οἶδα· ἐν οἶδα ὅτι, τυφλὸς ὢν, ἄρτι βλέπω. Εἶπον δὲ αὐτῷ πάλιν· Τί ἐποίησέ σοι; πῶς ἤνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς; Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Εἶπον ὑμῖν ἤδη, καὶ οὐκ ἠκούσατε· τί πάλιν θέλετε ἀκοῦειν; μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ μαθηταὶ γενέσθαι; Ἐλοιδόρησαν οὖν αὐτόν, καὶ εἶπον· Σὺ εἰ μαθητὴς ἐκείνου· ἡμεῖς δὲ τοῦ Μωϋσέως ἐσμὲν μαθηταί. Ἡμεῖς οἶδαμεν, ὅτι Μωϋσεὶ λελάληκεν ὁ Θεός· τοῦτον δὲ οὐκ οἶδαμεν πόθεν ἐστίν. Ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐν γὰρ τούτῳ θαυμαστόν ἐστιν, ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἴδατε πόθεν ἐστίν, καὶ ἀνέωξε μου τοὺς ὀφθαλμούς. Οἶδαμεν δὲ ὅτι ἁμαρτωλῶν ὁ Θεὸς οὐκ ἀκούει· ἀλλ' ἐάν τις θεοσεβῆς ἦ, καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῇ, τούτου ἀκούει. Ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσθη ὅτι ἤνοιξε τις ὀφθαλμούς τυφλοῦ γεγεννημένου. Εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ Θεοῦ, οὐκ ἠδύνατο ποιεῖν οὐδέν. Ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶπον αὐτῷ· Ἐν ἁμαρτίαις σὺ ἐγεννήθης ὅλος, καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς; Καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω. Ἦκουσεν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω, καὶ ἐρῶν αὐτὸν εἶπεν αὐτῷ· Σὺ πιστεύεις εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ; Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπε· Τίς ἐστι, Κύριε, ἵνα πιστεύσω εἰς αὐτόν; Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Καὶ ἐώρακας αὐτόν καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σοῦ, ἐκεῖνός ἐστιν. Ὁ δὲ ἔφη· Πιστεύω, Κύριε· καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ.

Ὁ Θεὸς ἦλθε στὸν κόσμον, ἀλλὰ κρύβεται ἀκόμη καὶ μέσα στὴν φανέρωσή Του. Ὁ Θεὸς ἀποκρίνεται μέ τὴν σιωπὴ, ἀλλὰ γιὰ ἐκεῖνον πού μπορεῖ νά καταλάβει, νά νιώσει, μέσα σ' αὐτὴ τὴν σιωπὴ δηλώνει τὴν ἀγάπη Του γιὰ τὸν ἄνθρωπο. Εἶναι ἡ «μωρία» τοῦ Θεοῦ, ὁ ἀκατανόητος σεβασμὸς στὴν ἐλευθερία μας.

Κάθε ἀναγκαστικὴ ἀπόδειξη βιάζει τὴν ἀνθρώπινη συνείδηση, μεταβάλλει τὴν πίστη σὲ ἀπλὴ γνώση. Γι' αὐτὸ ὁ Θεὸς κλείνεται μέσα στὴν σιωπὴ τῆς ὀδυνώμενης ἀγάπης Του. Ὁ Θεὸς δὲν δίνει διαταγές. Μᾶς προσκαλεῖ σὲ μιά σχέση ἀμοιβαιότητος. Ὁ Πατέρας εἶναι Πατέρας χωρὶς νά ἐπιβάλλει τὴν πατρότητά του.

Ὁ Χριστὸς ἔρχεται γιὰ νά καθίσει στό «τραπέζι τῶν ἁμαρτωλῶν», καὶ σταυρώνεται ἀπὸ ὑπερβολὴ ἐρωτικῆς ἀγαθότητος. «Ποῖός σύζυγος», ρωτᾷ ἓνας ἀσκητικὸς συγγραφέας τοῦ 6ου αἰ., «πέθανε ποτέ γιὰ τὴν σύζυγό του, καὶ ποιά σύζυγος διάλεξε ποτέ νά παντρευτεῖ ἓναν ἐσταυρωμένο; Ὁ Κύριος μνηστεύθηκε τὴν Ἐκκλησίαν, τῆς ἔδωσε μιά προίκα μέ τό αἶμα Του, καὶ τῆς σφυρηλάτησε ἓνα δαχτυλίδι μέ τὰ καρφία τῆς σταυρώσεώς Του». Τόσο μεγάλη εἶναι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ γιὰ τὸν ἄνθρωπο.

Σύ, πιστεύεις;

Ὁ Χριστὸς δὲν ἀπευθύνεται ποτέ στὴν λογικὴ, δὲν παραθέτει ἀποδεί-

9 Ἰουνίου 2024: ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

«Ἡ θεραπεία τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ». Κυρίλλου ἀρχιεπ. Ἀλεξανδρείας († 444).
Ἦχος: πλ. α΄ – Ἑωθινόν: Η΄ – Ἀπόστολος: Πράξ. ιστ΄ 16-34 – Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. θ΄ 1-38.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 16 Ἰουνίου, τῶν Ἁγίων 318 Πατέρων.

Ἀπόστολος: Πράξ. κ΄ 16-18, 28-36 – Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. ιζ΄ 1-13.

Ξεις, μήτε ἐπιχειρήματα, δέν ρωτᾶ: «Ξέρεις; Πείστηκες; Νικήθηκες;». Τό μόνο πού ρωτᾶ εἶναι: «Πιστεύεις;». Καί στό ἐρώτημα αὐτό μιά καθαρῆ καρδιά μόνο αὐτό μπορεῖ νά ἀπαντήσῃ: «Πιστεύω, Κύριε, βοήθει μοι τῆ ἀπιστία». Τήν ὥρα, λοιπόν, πού μᾶς βαραίνει ἡ ἀμφιβολία γιά τήν παρουσία τοῦ Θεοῦ, τήν ὥρα πού μᾶς βαραίνει ἡ μοναξιά, μόνο ἡ βαθιά ταπείνωση ἔρχεται σέ βοήθειά μας. Αὐτή, ἡ ταπείνωση, κάνει τόν ἄνθρωπο νά καταθέτῃ μπροστά στόν Σταυρό τοῦ Χριστοῦ ὁλόκληρο τό εἶναι του. Καί τότε ἔξαφνα ὁ Χριστός σηκώνει ἀντί γιά ἐμᾶς αὐτό τό βάρος: «Μάθετε ἀπ’ ἐμοῦ... ὅτι ὁ ζυγός μου χρηστός καί τό φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστί» (Ματθ. 11,30). Καί ὁ λόγος αὐτός δέν εἶναι ἀπάτη· εἶναι φῶς μέσα στήν κόλαση τοῦ σημερινοῦ κόσμου.

Ὁ Φ. Ἀ.

Νέα ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Ἡ Α΄ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΣΥΝΟΔΟΣ ΝΙΚΑΙΑ ΤΗΣ ΒΙΘΥΝΙΑΣ - 325 μ.Χ.

(Α΄ ἔκδ. σῆμα 14x24 ἑκατ., σελ. 160)

Στό πλαίσιο τῶν ἑορτασμῶν τῶν 1.700 ἐτῶν ἀπό τή σύγκληση τῆς Α΄ Οἰκου-
μενικῆς Συνόδου (325-2025), παρουσιάζονται τό ἱστορικοδογματικό ἔργο καί
ἡ προσφορά τῆς συγκεκριμένης Συνόδου, τόσο στό θεολογικό ἐπίπεδο, ὅσο
καί στή σημασία της γιά θέματα τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας, καθώς ἐκφράζεται
μέ τόν τρόπο αὐτό καί ἡ ἐνότητά Της στήν πίστη.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς
«Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Μητροπολίτης
Φαναρίου Ἀγαθάγγελος, Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν
ιερωδῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

---